

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0325 van 6 mei 2014
in de zaak 1011/0425/A/8/0464

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Steve RONSE en Jan BELEYN
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 6/24
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 4 januari 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 9 september 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Pittem van 5 mei 2010 gedeeltelijk ingewilligd. De deputatie heeft aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de verhardingen rondom de gebouwen en geweigerd voor de regularisatie van de terreinaanleg met terrassen, vijvers en opritten en afsluiting.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 april 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Elias GITS die loco advocaten Steve RONSE en Jan BELEYN verschijnt voor de verzoekende partijen en de heer ██████ die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De verzoekende partijen leggen met een aangetekende brief van 13 februari 2014 een nieuwe stedenbouwkundige vergunning voor, verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Pittem op 26 oktober 2011. De gemeente verleent aan de verzoekende partijen een vergunning voor de regularisatie van de aanleg van de oprit en het aanpassen van de vijver. Tegen deze vergunning staat geen administratief beroep meer open.

De verzoekende partijen delen mee dat de vergunning is uitgevoerd en bevestigen dat door de nieuwe vergunning het huidig beroep tot vernietiging zonder voorwerp is geworden wat betreft de vijvers met hekwerk en de nieuwe toegangsweg. Zij verklaren dat zij nog enkel hun actueel belang behouden voor wat betreft de afsluiting aan de westzijde.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 18 januari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van Pittem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van de terreinaanleg met terrassen, vijvers en opritten”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgestelde gewestplan ‘Roeselare-Tielt’ gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek georganiseerd van 26 januari 2010 tot en met 26 februari 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, brengt op 15 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Pittem verleent op 31 maart 2010 het volgende advies:

“ ...

- *gunstig voor de verplaatste toegangsweg, de verplaatste parking en de tuinpaden;*
- *gedeeltelijk gunstig voor de vijvers op voorwaarde dat ze als poelen aangelegd worden en beperkt blijven tot hun oorspronkelijke oppervlakte; de terrassen dienen beperkt te worden tot een oppervlakte van 50 m²; de oppervlakte van de langwerpige siervijver dient beperkt te worden tot 30m².*

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 27 april 2010 een gunstig advies voor de regularisatie van de verplaatste toegangsweg (nieuw tracé) op voorwaarde dat het oorspronkelijke tracé verdwijnt en een ongunstig advies voor de regularisatie van de twee grote vijvers, het hekwerk van gepunte houten plankjes, de houten afsluiting aan de westzijde van de toegangsweg, de langwerpige siervijver, de parking, de verschillende terrassen en de verhardingen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Pittem verleent op 5 mei 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen overeenkomstig het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar voor de regularisatie van een verplaatste toegangsweg (nieuw tracé) op voorwaarde dat het oorspronkelijke tracé verdwijnt en weigert de vergunning voor de regularisatie van de terreinaanleg met terrassen, vijvers, opritten en afsluiting.

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 9 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn niet gedateerd verslag om dit beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

Het stedenbouwkundig aanvraagdossier is opgevat als een dossier voor technische werken of terreinaanlegwerken. Het dossier is volledig opgemaakt al kan er opgemerkt worden dat de bestaande vijver links van de nieuwe toegangsweg niet overeenkomt, noch met de oorspronkelijke vijver noch met de ontworpen vijver. Bovendien werd de diepte van de vijvers niet aangegeven. Verder kan ook aangestipt worden dat een ruimer aantal kleurfoto's bij dergelijk dossier gepast zou zijn.

(...)

Om vergund te kunnen worden dient de constructie te voldoen aan de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan. Het bestemmingsvoorschrift van het gewestplan vormt op zichzelf geen weigeringsgrond voor het beoordelen van een aanvraag tot herbouwen van een constructie mits voldaan wordt aan de voorwaarden van artikels 4.4.10 e.v. van de Codex betreffende de basisrechten van zonevreemde constructies. Daarin wordt ondermeer gesteld dat deze artikels alleen van toepassing zijn op vergunde of vergund geachte gebouwen, wat hier gezien de historiek, het geval is. De aanvraag ligt niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied of recreatiegebied.

Verder zijn er ook een aantal handelingen die bij besluit van de Vlaamse Regering vrijgesteld zijn van vergunning. Bemerk dat er sinds 16 juli 2010 een nieuw Vrijstellingsbesluit is dat echter maar in voege treedt vanaf 1 december 2010 en dus buiten de behandelingstermijn van dit dossier valt en dus op heden nog niet wettelijk

toepasbaar is.

(...)

4. De afsluiting aan de westzijde van de toegangsweg ligt deels binnen de perimeter van 30m van de woning, deels erbuiten. Het bestaande vrijstellingsbesluit voorziet enkel vrijstelling voor afsluitingen bestaande uit palen en prikkel-of schrikdraad en binnen de perimeter palen met draadgaas, al of niet met betonplaat van 40cm aan de basis. De afsluiting voldoet ook niet aan de vrijstelling van een houten afsluiting van maximaal 10m op de zijdelingse of achterste perceelsgrens. Van de houten afsluiting ontbreekt overigens ook een gevelzicht op de tekeningen. Er is dan ook geen juridische basis om daarvoor een vergunning te verlenen.

Ook het toekomstig vrijstellingsbesluit zal dit soort afsluiting niet toelaten, tenzij in de zijtuin en achtertuin en binnen een perimeter van 30m van de woning.

(...)

Samengevat kan gesteld worden dat de Codex in de basisrechten voor zonevreemde constructies geen juridische basis levert voor de aanleg van extra parking, terrassen, vijvers en siervijvers en dat er enkel teruggegrepen kan worden naar het Vrijstellingsbesluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 dat een aantal in dit dossier vrijkomende handelingen vrijstelt van stedenbouwkundige vergunning. De overige werken zijn in principe niet vergunbaar.

Bemerkt dat het toekomstige vrijstellingsbesluit het onvergund karakter van de verplaatste toegangsweg en de te grote aanleg met siervijver, parking en terrassen plus bijkomende verhardingen niet zal oplossen. Enkel de 1m hoge omheiningen binnen de straal van 30m van de woning zal worden vrijgesteld.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het is duidelijk dat de goede ruimtelijke ordening niet gebaat is met de residentialisering en vertuining van haar agrarisch gebied. Door deze aanleg wordt bruikbare landbouwgrond steeds verder aangetast. Ook het criterium dat een woning op meer dan 100m van de openbare weg een parking behoeft is ruimtelijk onverantwoord omdat dit de deur openzet naar de aanleg van parkings in het agrarische gebied wat los van de bijkomende dynamiek zal zorgen voor nog meer verstening van het agrarisch areaal. In deze optiek is vervangen van een rechte oprit van ca. 75m door een bochtige toegangsweg van meer dan 100m geen geode zaak, wel integendeel.

CONCLUSIE EN VOORSTEL

De basisrechten voor zonevreemde constructies in de Codex voorziet geen juridische basis voor de aanleg van nieuwe of grotere parkings, terrassen, vijvers en siervijvers bij zonevreemde woningen, noch voor zogenaamde verfraaiingswerken die tot een uitbreiding leiden, en evenmin voor omheiningen. Er kan enkel teruggegrepen worden naar het vrijstellingsbesluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 dat een aantal in dit dossier voorkomende handelingen tot op bepaalde limiet of voorwaarden vrij stelt van stedenbouwkundige vergunning.

Aangezien de aanvraag echter handelingen betreft die gezien hun omvang, karakter of ligging t.a.v. de woning niet kunnen vrijgesteld zijn, is de aanvraag in principe op alle aspecten onvergundbaar noch deels vergundbaar.

Bemerkt dat het toekomstige vrijstellingsbesluit het onvergund karakter van de

verplaatste toegangsweg, de 2m hoge afsluiting, de te grote aanleg met siervijver, parking en terrassen plus bijkomende verhardingen niet zal oplossen. Enkel de 1m hoge omheiningen binnen de straal van 30m van de woning zal worden vrijgesteld.

Ook de goede ruimtelijke ordening is niet gebaat met de residentialisering en vertuining van het agrarisch gebied. Door deze aanleg wordt bruikbare landbouwgrond steeds verder aangetast. Ook het criterium dat een woning op meer dan 100m van de openbare weg een parking behoeft is ruimtelijk onverantwoord omdat dit de deur openzet naar de aanleg van parkings in het agrarisch gebied wat los van de bijkomende dynamiek zal zorgen voor nog meer verstening van het agrarisch areaal. In deze optiek is vervangen van een rechte oprit van ca. 75m door een bochtige toegangsweg van meer dan 100m geen goede zaak, wel integendeel.

Bijgevolg stelt de Provinciale Stedenbouwkundige Ambtenaar aan de deputatie voor om het ingestelde beroep ongegrond te verklaren en de gevraagde stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

...

Na de hoorzitting van 17 augustus 2010 beslist de verwerende partij op 9 september 2010 om het beroep deels ongegrond te verklaren en slechts een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de verhardingen rondom de gebouwen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

Het stedenbouwkundig aanvraagdossier is opgevat als een dossier voor technische werken of terreinaanlegwerken.

(...)

Om vergund te kunnen worden dient de constructie te voldoen aan de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan. Het bestemmingsvoorschrift van het gewestplan vormt op zichzelf geen weigeringsgrond voor het beoordelen van een aanvraag tot herbouwen van een constructie mits voldaan wordt aan de voorwaarden van artikels 4.4.10 e.v. van de Codex betreffende de basisrechten van zonevreemde constructies. Daarin wordt ondermeer gesteld dat deze artikels alleen van toepassing zijn op vergunde of vergund geachte gebouwen, wat hier gezien de historiek, het geval is. De aanvraag ligt niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied of recreatiegebied.

Verder zijn er ook een aantal handelingen die bij besluit van de Vlaamse Regering vrijgesteld zijn van vergunning. Bemerk dat er sinds 16 juli 2010 een nieuw Vrijstellingsbesluit is dat echter maar in voege treedt vanaf 1 december 2010 en dus buiten de behandelingstermijn van dit dossier valt en dus op heden niet kan toegepast worden.

(...)

4. De afsluiting aan de westzijde van de toegangsweg ligt deels binnen de perimeter van 30m van de woning, deels erbuiten. Het bestaande vrijstellingsbesluit voorziet enkel vrijstelling voor afsluitingen bestaande uit palen en prikkel-of schrikdraad en binnen de perimeter palen met draadgaas, al of niet met betonplaat van 40cm aan de basis. De afsluiting voldoet ook niet aan de vrijstelling van een houten afsluiting van maximaal 10m op de zijdelingse of achterste perceelsgrens. Van de houten afsluiting ontbreekt overigens ook een gevelzicht op de tekeningen. Er is dan ook geen juridische basis om

daarvoor een vergunning te verlenen.

(...)

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De siervijver is vrijgesteld van vergunning vermits deze minder bedraagt dan de vrijgestelde 30m².

Voor de niet vergunbare werken is een opportuniteitsbeoordeling irrelevant.

Zoals hoger gesteld zijn de verhardingen rondom de gebouwen er altijd geweest. De verhardingen moeten dan ook gecatalogeerd worden als een verbouwing binnen bestaand volume. Deze zijn ook ruimtelijk aanvaardbaar vermits de bijkomende impact verwaarloosbaar of zelfs onbestaande is.

CONCLUSIE

De siervijver, die in werkelijkheid 25m² bedraagt is vrijgesteld van vergunning. De vergunning kan verleend worden voor de verhardingen rondom de gebouwen.
(...)

BESLUIT

Artikel 1: *Het beroep ingesteld door mters. Jan Beleyen en Steve Ronse ns. M. en Mevr. [REDACTED], [REDACTED], tegen de beslissing dd. 5/05/2010 van het college en burgemeester en schepenen te PITTEM houdende gedeeltelijke vergunning tot de regularisatie van de terreinaanleg met terrassen, vijvers en opritten, gelegen [REDACTED], wordt **ontvankelijk en deels ongegrond** verklaard.*

De vergunning wordt verleend voor de verhardingen rondom de gebouwen.
..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd betekend aan de verzoekende partijen met een aangetekende brief van 10 december 2010. Het beroep tot vernietiging van 4 januari 2011 is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

De verzoekende partijen beschikken als aanvrager van de vergunning over het rechtens vereiste belang conform artikel 4.8.16, §1, 1° VCRO

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Dit middel heeft betrekking op de vijver met hekwerk.

De verzoekende partijen hebben inmiddels een definitieve vergunning bekomen voor de regularisatie van de vijver met hekwerk, die is afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Pittem in zitting van 26 oktober 2011.

Het eerste middel is bijgevolg onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang in hoofde van de verzoekende partijen.

B. Tweede middel

Het tweede middel heeft betrekking op de toegangsweg.

De verzoekende partijen hebben inmiddels een definitieve vergunning bekomen voor de regularisatie van een toegangsweg, die is afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Pittem in zitting van 26 oktober 2011.

Het tweede middel is bijgevolg onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang in hoofde van de verzoekende partijen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

Dit middel betreft de afsluiting aan de westzijde.

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de motivering van de bestuurshandelingen, en van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat de verwerende partij enkel onderzocht heeft of de weideafsluiting vrijgesteld is van vergunning, doch niet is ingegaan op de pertinente en precieze argumentatie van de verzoekende partijen aangaande de vergunbaarheid van de weideafsluiting. Zij voeren aan dat de (formele) motiveringsplicht is geschonden.

2.

De verwerende partij repliceert dat zij vooreerst heeft onderzocht of de afsluiting vrijgesteld is van vergunningsplicht omdat het plaatsen van de afsluiting een zonevreemde handeling is. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het vrijstellingsbesluit van 14 april 2000 op het ogenblik van de beoordeling van de aanvraag de enige geldende wettelijke en reglementaire beoordelingsgrond vormt. Zij citeert in dit verband de passage uit de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de afsluiting niet voldoet aan de vrijstelling van een houten afsluiting van maximaal 10 meter op de zijdelingse of achterste perceelsgrens. Het feit dat de afsluiting niet voldoet aan de gestelde voorwaarden blijkt derhalve uit de bestreden beslissing zelf.

De verwerende partij stelt bovendien dat zij nadien heeft onderzocht of er een wettelijke basis is om het hekwerk te regulariseren. Gelet op het zonevreemd karakter was dit niet mogelijk. De basisrechten voor een zonevreemde constructie die geen woning is, hebben enkel betrekking op de herbouw, verbouw of uitbreiding van een dergelijke constructie en niet op het plaatsen ervan.

De verzoekende partijen verwijzen volgens de verwerende partij weliswaar naar hun argumentatie opgebouwd in het beroepsschrift, doch zij steunden zich destijds enkel op een omzendbrief van 2002/01 en betwistten toen niet dat de aanvraag niet voldeed aan de

voorwaarden van artikel 9 van het vrijstellingsbesluit. Vermits de verwerende partij de beslissing heeft getoetst aan de geldende wetgeving heeft zij noch het redelijkheidsbeginsel en evenmin het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Zij meent dat de verzoekende partijen nergens aantonen welke feitelijke en juridische aspecten niet deugdelijk werden geïnventariseerd en gecontroleerd.

De verwerende partij stelt dat er nooit een subjectief recht op een vergunning kan bestaan in hoofde van de aanvrager. Zonder meer stellen dat de verzoekende partijen naar eigen zeggen aanspraak zouden kunnen maken op een vergunning, kan niet volstaan om te besluiten dat de verwerende partij het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden.

De verwerende partij argumenteert tenslotte dat in de bestreden beslissing ook werd vastgesteld dat een gevelzicht op de tekeningen ontbreekt en er dan ook geen juridische basis is om daarvoor een vergunning te verlenen.

3.

In hun wederantwoordnota dupliceren de verzoekende partijen dat in de bestreden beslissing geen spoor terug te vinden is van de stelling van de verwerende partij dat zij wél heeft onderzocht of de weideafsluiting kan geregulariseerd worden. De argumentatie van de antwoordnota is een a posteriori motivering.

De verwerende partij kan ook niet voorhouden dat de verzoekende partijen de feitelijke en juridische aspecten die niet deugdelijk werden behandeld in de bestreden beslissing niet zouden aangeduid hebben. De titulatuur en uiteenzettingen in het verzoekschrift maken hiervan een duidelijke opsomming.

De verzoekende partijen besluiten tot de schending van de (formele) motiveringsplicht.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen verwijten de verwerende partij dat zij hun argumentatie volgens de welke de aanvraag vergunbaar is, niet heeft weerlegd, minstens niet heeft beantwoord.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen voor wat betreft de aangevoerde schending van de motiveringsplicht, verwijzen naar de beroepsakte die zij hebben neergelegd tijdens de administratieve beroepsprocedure. Zij blijven echter in gebreke in de procedure voor de Raad hun motieven voor de voorgehouden vergunbaarheid in concreto aan te geven

Het middel, in zover wordt aangevoerd dat niet wordt ingegaan “*op de nochtans pertinente argumentatie van verzoekers aangaande de vergunbaarheid*”, is niet ontvankelijk, bij gebreke aan een voldoende en duidelijke omschrijving van de wijze waarop de aangegeven rechtsregel volgens de verzoekende partijen geschonden wordt geacht.

De argumentatie van de verzoekende partijen volgens dewelke zij hebben aangegeven “*waarom zij van mening zijn dat de weideafsluiting voor vergunning in aanmerking komt*” kan hoogstens als loutere opportuniteitskritiek aanzien worden.

De verwerende partij is in het kader van haar motiveringsplicht als orgaan van actief bestuur niet verplicht te antwoorden op alle middelen en argumenten die in het kader van het administratief beroep worden aangevoerd. Zij heeft wel de plicht duidelijk aan te geven op welke motieven zij steunt om de genomen beslissing te verantwoorden. Deze motieven moeten berusten op een juiste feitenvinding en mogen niet kennelijk onredelijk zijn.

2.

Uit de bestreden beslissing blijkt overigens dat de verwerende partij de vergunbaarheid van de voorliggende aanvraag op afdoende wijze heeft onderzocht. De verwerende partij motiveert dat het bestemmingsvoorschrift van het gewestplan op zichzelf geen weigeringsrond vormt voor het beoordelen van een aanvraag tot herbouwen van een constructie, mits voldaan wordt aan de voorwaarden van de artikelen 4.4.10 e.v. VCRO betreffende de basisrechten van zonevreemde constructies.

De verwerende partij verwijst voorts naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar (waarvan in de bestreden beslissing de conclusies worden hernomen) waarin vermeld wordt dat de basisrechten voor zonevreemde constructies geen juridische basis kunnen vormen voor de regularisatie van (onder meer) omheiningen en er enkel kan teruggегреpen worden naar het vrijstellingsbesluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000, om daarna tot het besluit te komen dat de aanvraag niet valt onder toepassing van de vrijstellingsregels.

De stelling van de verzoekende partijen volgens dewelke de verwerende partij de vergunbaarheid niet heeft onderzocht en zulks niet blijkt uit de bestreden beslissing, berust op een foutieve lezing van de bestreden beslissing en mist feitelijke grondslag.

3.

De Raad stelt ten overvloede vast dat de verwerende partij de niet-vergunbaarheid van de aanvraag tevens heeft gemotiveerd op grond van de onvolledigheid van het aanvraagdossier, en inzonderheid het ontbreken van de gevelzichten van de afsluiting op de tekening.

De verzoekende partijen hebben hierover geen verweer gevoerd.

Dit is op zich reeds een afdoende en draagkrachtig motief om te besluiten tot de niet-vergunbaarheid van de voorliggende aanvraag.

Het middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 mei 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc VAN ASCH, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Sofie VAN NOTEN   toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Sofie VAN NOTEN

Marc VAN ASCH